

SEDM

jako v Sarajevu

RJAD

Zdá sa ňe to jak fčera,
co Víťa chlapů obíhál,
ale když zážitky spočítáš,
je to už o kus dál.

Olga Hrabalová - toť koreňů studnice,
najlepší je u Hrabalů světnice.
U Vítečka tam mám fšecko,
utevrít vráta, umí aj malé děcko.

Ludí plno mělo obavy,
když sa jélo do Prahy.
Pražákom šak spadly pěkně důle sanice,
když nastúpily v krojoch naše milé děčice.

Malí chlapci dozpívali,
ostali tam chvílu stát,
Pražáci si mohli
obě ruky upléskat.

Ve sboru sú spory,
dá to fušku urovnat.
Fšecko sa to vyreší,
až pod hruškú sa bude stát.

Vlastova hmotnosť
je argument najpádnejší,
Kružica ňe ríkal,
že Krivák chce slaninu najmastnejší.
Podle drbů z boršických sáhů,
chce sa prej dostat na Šánovu váhu.

Je to pěkné, poznat to po hlase,
Vlatika je čut v telce aj v rozhlase.

Zahraničnících zážitků bylo prevelice,
když pod krídla nás vzaly z Bzinců Klenotnice.

Projéli sme republiku celičků,
potěšit Afriku aj Dulíkovu tetičku.

Vlasťa sa tam v Čechách mračí,
Zdenička už možná tlačí.
Naskytl sa šak šanca nová,
dom ho hodila Šrojdrová.

Byla to pěkná zabíračka,
když dělala sa zabíjačka.
Padlo prasa aj sladůčká goralečka,
hlavy sa nám motaly, pěkně do kolečka.

Hodarom to hrůzu nahání,
zavédli sme predhodové zpívání.

A zabavili sme celú chasu,
když s hasičama pochovávali sme basu.

Tahne sa to porád s námi,
že ujély sme Dolněmčany.

Ve Vlčnově poprask,
nevijá keho pustit dál,
Boršičané zpívajú
jako by jél s něma král.

Krojová svajba v Boršicách, toť novina,
celá dědina sa bavíť začíná.

Po Boršicách sa rozbíhá
do domobrany nábor,
u Hrabalů chcú zas dělat
modřínový tábor.

Sme jak v Mrazíkově krajině,
na silvestra na zmrzlěj Javorině.

Pomocť možeš aj ty,
když zpíváme pro Haiti.

Poslední dva roky,
škoda veliká,
zavrely nám do Galérky
našého Dulíka.

Zažili sme narozenin, narození, křtů, svateb,
aj smutných rozchodů,
to s kamarádana co už vyšli,
do nebeských schodů.